

Jakob en Paulus

Een vergelijking tussen twee godsmannen

‘Maar door de genade van God ben ik wat ik ben; en Zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest (...); maar niet ik, maar de genade van God met mij’ (1 Kor. 15:10).

Als we in de Bijbel lezen over het leven van Jakob en het leven van Paulus en erover nadenken, ontdekken we al snel dat God een doel had met hun leven, hun bestaan. Ook zien we dan dat er veel overeenkomsten zijn tussen beide mannen. Eén ervan is dat ze allebei een doel voor ogen hadden, want beiden kregen grote beloften van zegen. Aan Jakob werd een aardse zegen toegezegd en aan Paulus een hemelse zegen. Ook aan ons, gelovigen in deze tijd, zijn zegeningen in het vooruitzicht gesteld. Van het geloof van Jakob en dat van Paulus, en van hun manier van leven om de zegen te verkrijgen, kunnen wij veel leren. Jakob wilde tegen elke prijs, zelfs door bedrog, zich de zegen toe-eigenen. En bij Paulus ging het niet alleen om de zegen, maar bovenal om de ‘prijs’ die verbonden was met de zegen. Om het doel te bereiken was hij bereid een hoge prijs te betalen: hij cijferde zichzelf helemaal weg.

Hoe anders zou het leven van Jakob zijn verlopen als hij zijn bedrog onmiddellijk had beleden. Met een geitenbokje bedroog hij zijn blinde vader en met wijn benevelde hij diens geest. God liet Jakob uiteindelijk ervaren waar het fout ging. Hij had verschillende mensen bedrogen, en toen werd hijzelf bedrogen door zijn oom Laban. Want Jakob kreeg niet de vrouw van zijn dromen. Maar hij schikte zich niet in wat hem overkwam en beleed zijn eigen bedrog niet aan God en de mensen. In deze situatie nam hij er een tweede vrouw bij. Dit had tot gevolg dat hij geen gelukkig huwelijks- en gezinsleven heeft gekend. Na jaren werd hij opnieuw bedrogen, nu door zijn zonen. Het kleed van Jozef werd gedompeld in het bloed van een geitenbokje. Hij had zijn vader met een geitenbok bedrogen, en nu werd hijzelf ermee bedrogen. Vanaf dat moment was de blijdschap helemaal weg uit zijn leven. Nadat de zonen van Jakob hun zonden aan Jozef hadden beleden, mochten zij met kostbare klederen en geschenken naar Jakob terugkeren. Toen Jakob de wagens van Jozef zag (als Redder der wereld is hij een beeld van de Heer Jezus), kwam er weer blijdschap in zijn hart.

Paulus was een man die met vreugde in het hart zijn weg met God ging, zelfs in de grootste beproevingen. Hij had bij zijn bekering met het verleden afgerekend, door met berouw zijn zonden te belijden en die na te

laten. Zowel Jakob als Paulus hadden voorkennis van de plannen van God met hun leven ontvangen. Jakob ging hier echter niet goed mee om. Het had zelfs een negatieve uitwerking op zijn gedrag. Paulus ging wel op een goede manier met deze voorkennis om, het had een positieve uitwerking op zijn gedrag.

We horen Jakob op 97-jarige leeftijd voor het eerst over genade spreken. Dat was op het moment dat hij zijn broer Esau ontmoette, die hem vragen stelde over zijn geschenk voor hem en zijn rijke bezit. Dit geschenk was bedoeld om genade, genegenheid te vinden in de ogen van Esau. Jakob erkende toen wel: *‘God heeft deze kinderen in Zijn genade aan mij geschonken’*. En: *‘God is mij genadig geweest en ik heb alles’*. We zien dat Jakob slechts tweemaal spreekt over genade ontvangen (Gen. 33:5-11), en vijfmaal over het winnen van genegenheid (NBG), of genade (SV). Het leven van Paulus was echter een groot loflied op de genade die God hem had bewezen. Ruim honderdmaal heeft hij dit genoemd! Hij schreef onder andere: *‘Door de genade van God ben ik wat ik ben, en Zijn genade voor mij is niet vergeefs geweest (...) niet ik echter, maar de genade van God, die met mij is’* (zie 1 Kor. 15:10). Jakob, de jongste zoon, die geen recht had op de zegen van de eerstgeborene, en Paulus, de geringste van de apostelen, hebben beiden geleerd dat genade een onverdiende gunst is.

God heeft een doel met het bestaan en het leven van ieder mens. Daarom is het belangrijk dat we ons afvragen wat Gods doel met ons leven is. God wil ons leren om samen met Hem dit doel te bereiken, namelijk dat de Heer Jezus in ons leven zichtbaar zal zijn. En ook dat wij als volgelingen van Hem God dienen en naar de wederkomst van Zijn Zoon uitzien. Vanuit de genade die God ons elke dag wil schenken, kunnen we groeien van bidders tot aanbidders.

Onderstaand overzicht geeft ons een beeld van de overeenkomsten en de verschillen tussen beide godsmannen. Hun leven wordt heel uitgebreid beschreven in de Bijbel. Dankzij Gods genade hebben zij door hun relatie met Hem en via de beproevingen die zij hebben ervaren, allebei geleerd wat Zijn doel met hun bestaan en hun leven was!

Levensoverzicht van Jakob en van Paulus

Jakob	Paulus
Geboren in het land Kanaän, het land dat God aan zijn grootvader Abraham en vader Isaak had beloofd te geven, op Zijn tijd. Dit land mochten zij niet verlaten, maar als vreemdeling erin vertoeven. Toen zijn vader 60 jaar oud was, werd Jakob als jongste van een tweeling geboren, ca. 1875 jaar voor Christus. Hij was 15 jaar oud toen zijn grootvader stierf. Op 77-jarige leeftijd vluchtte hij voor zijn broer en zocht hij een vrouw in Paddan-Aram. Daar, bij zijn oom Laban, werkte hij tweemaal zeven jaar om de bruidschat voor zijn vrouwen Rachel en Lea te voldoen, de dochters van Laban. Hij trouwde op 84-jarige leeftijd en verwekte in de volgende zeven jaar 11 zonen en een dochter. Vervolgens bouwde hij in zes jaar tijd, naast zijn werk bij zijn oom, een flink kleinveebedrijf op. Na 20 jaar keerde hij, op aanwijzing van God, terug naar Kanaän. Hij vertrok met al zijn have, in het geheim uit angst voor Laban; opnieuw een vlucht. Laban achtervolgde hem wel, maar dat liep goed af dankzij Gods bescherming (Gen. 31). Toen hij zijn reis vervolgde, wilde God Jakob bemoedigen: hij ontmoette een leger van engelen in Machanaïm (Gen. 32:1-2). Vervolgens trok hij over de beek Jabbok, en daar vond in de nacht een wonderlijke strijd met een Man plaats. In die strijd overwon Jakob. Hij liet Hem niet los, voordat Deze hem zegende (Gen. 32:22-32). Mank, en getekend voor het leven, ontmoette hij de volgende dag zijn broer Esau (Gen. 33). Tegen zijn belofte aan God in, ging hij wonen in Sichem, waar zijn dochter Dina werd onteerd (Gen. 34). God herinnerde hem eraan naar Bethel te gaan en daar te blijven. Eerst moest hij echter de vreemde goden uit zijn huis verwijderen en zich reinigen (Gen. 34:1-15). In Bethel verscheen God opnieuw aan hem, zegende hem en gaf hem een andere naam: Jakob werd Israël, vorst van God (Gen. 35:11). Na zijn vertrek uit Bethel, in de omgeving van Bethlehem, stierf Rachel bij de bevalling van Benjamin (Gen. 34:16-20). Vervolgens ontmoette hij, na ruim 20 jaar, zijn vader Isaak (Gen. 35:27). Isaak leefde daarna nog ca. 20 jaar. Toen Jakob ca. tien jaar terug was in het land, verkochten de tien zonen van Jakob hun 17-jarige broer Jozef als slaaf naar Egypte. Zij bedrogen hun vader door te suggereren dat een wild dier hem had verscheurd (Gen. 37). Twintig jaar later kwam er een grote hongersnood. Jakob zond zijn tien zonen naar Egypte om graan te kopen (Gen. 42). Zij ontmoetten Jozef, die inmiddels onderkoning van Egypte was, maar herkenden hem niet. Tijdens hun tweede bezoek maakte Jozef zich aan zijn broers bekend en gaf hij opdracht zijn vader te	Geboren in Tarsus, een joodse kolonie in Turkije. Opgevoed in Jeruzalem, waar hij theologie studeerde aan de voeten van Gamaliël, een van de grootste geleerden van die tijd. Saulus, zo heette hij vóór zijn bekering, stak door zijn wijsheid en kennis boven zijn medestudenten uit (Gal. 1:14). Hij werd een fanatiek vervolger van de discipelen van de Heer Jezus. Op weg naar Damascus werd hij als het ware door de Heer Jezus zelf 'gearresteerd'. Daar en ook in Damascus hoorde hij van het doel van God met zijn leven. Na korte tijd verliet hij Damascus en verbleef drie jaar in de woestijn van Arabië, daarna keerde hij terug naar Damascus. Vanwege zijn krachtige prediking – Jezus is de Zoon van God – moest hij vluchten. In een mand werd hij 's nachts over de muur gezet en vertrok hij naar Jeruzalem. Paulus was bij de gelovigen in Jeruzalem niet als discipel bekend. Allen meden hem en konden niet geloven dat hij een discipel was. Barnabas trok zich dit aan en getuigde hoe Paulus tot geloof was gekomen. Gedurende zijn verblijf in Jeruzalem van slechts vijftien dagen, heeft hij van de apostelen alleen Petrus en Jakobus ontmoet (Gal. 1:18). Tijdens dit verblijf sprak hij vrijmoedig in de Naam van de Heer tot de Grieks sprekende Joden. Evenals in Damascus trachtte men hem ook hier om het leven te brengen. De broeders brachten hem toen naar Caesarea en lieten hem vervolgens naar Tarsus vertrekken (Hand. 9:19-31). Na een verblijf in zijn geboorteplaats werd hij vandaar opgehaald door Barnabas en geïntroduceerd in de gemeente te Antiochië. Na een periode van één jaar in die stad nam Barnabas hem mee naar Jeruzalem om gaven bij de gelovigen in Jeruzalem te brengen (Hand. 11:25-30). Na hun terugkeer in Antiochië, terwijl zij de Heer dienden en vastten, zei de Heilige Geest: 'Zondert mij nu Barnabas en Saulus af voor het werk waarvoor Ik hen heb geroepen'. Na gebed en handoplegging lieten zij hen gaan. Veertien jaar na zijn eerste bezoek aan Jeruzalem is Paulus opnieuw vanuit Antiochië naar Jeruzalem gereisd, voor een kort overleg met de apostelen naar aanleiding van het meningsverschil over het houden van de wet (Hand. 15:2; Gal. 2:1). In een periode van ongeveer 13 jaar ondernam Paulus vanuit Antiochië drie zendingsreizen. De eerste reis wordt beschreven in Handelingen 13:4 tot 14:27; de tweede reis in Handelingen 15:36 tot 18:22 en de derde reis in Handelingen 18:23 tot 23:35. De reis naar Rome wordt beschreven in Handelingen 27:1 tot 28:16.

Jakob	Paulus
halen, omdat er nog vijf jaren van hongersnood zouden volgen (Gen. 45). God bleek een plan met Jozef te hebben gehad, om door hem een groot volk en zijn familie in het leven te behouden gedurende de hongersnood. Na 22 jaar ontmoette Jakob, op 130-jarige leeftijd, zijn doodgewaande zoon Jozef (Gen. 46:28). Jakob zei: 'Nu kan ik sterven'. Hij leefde echter nog 17 jaar in Egypte, in het land Gosen, en stierf toen hij 147 jaar was (Gen. 47:9, 28). Jakob had bij zijn aankomst in Egypte een ontmoeting met de farao en zegende hem (Gen. 47:7-12). Op zijn sterfbed zegende hij eerst de beide zonen van Jozef en daarna al zijn twaalf zonen afzonderlijk (Gen. 48 en 49). In de zegenspreuken voorzegde hij wat er met hun nageslacht tot in de verre toekomst zou gebeuren, en kondigde aan dat de beloofde Verlosser uit Juda geboren zou worden. Jakob werd door zijn twaalf zonen begraven in het familiegraf in de spelonk van Machpela (Gen. 50:1-14).	Gedurende zijn reizen bezocht hij vele (grote) steden en kwamen vele (tien)duizenden door zijn dienst tot geloof (Hand. 21:20). Op reis naar Jeruzalem, om daar een financiële gave van de gelovigen in Macedonië af te dragen, werd hij gewaarschuwd dat hij in Jeruzalem gebonden en uitgeleverd zou worden aan de heidenen (Hand. 21:10-16). Moedig reisde hij verder. In Jeruzalem aangekomen had hij een hartelijke ontmoeting met de apostelen en deed hij verslag van Gods werk, door hem verricht onder de heidenen. Na een week werd hij gegrepen door de Joden op de beschuldiging dat hij een heiden had meegenomen in de tempel en het volk leerde tegen de wet en de tempel (Hand. 21:17-36). Na zijn openbare verdediging (Hand. 21:37 tot 22:29), werd hij door de Romeinse hoofdman in verzekerde bewaring gesteld. Vervolgens werd hij voorgeleid voor de hogepriester Ananias, en de Joodse Raad, op beschuldiging van zijn hoop m.b.t. de opstanding van de doden (Hand. 22-23:11). Omdat er een beraamde moordaanslag tegen Paulus werd ontdekt, werd hij onder begeleiding van een groot escorte overgebracht naar Caesarea (Hand. 23:12-35). Daar werd hij voorgeleid aan de stadhouder Felix, die hem zonder enig bewijs van schuld twee jaar gevangen hield (Hand. 24). Zijn opvolger Festus leidde hem voor koning Agrippa. Tijdens deze rechtszitting beriep Paulus zich op de keizer, omdat men hem bij wijze van gunst aan de Joden wilde overleveren. Vervolgens werd hij met een schip naar Rome gebracht om voor de keizer te worden geleid. Na een schipbreuk kwam hij behouden in Rome aan (Hand. 25-28:16). In zijn eigen gehuurde woning stond hij gedurende twee jaar onder huisarrest en ontving allen die bij hem binnenkwamen, predikte het koninkrijk van God en leerde aangaande de Heer Jezus, ongehinderd (Hand. 28:11-31). Paulus heeft in totaal 14 brieven geschreven, die een deel vormen van de Bijbel, Gods geïnspireerde Woord. Tijdens zijn eerste zendingsreis schreef hij Galaten; tijdens zijn tweede reis: 1 en 2 Tessalonicenzen; tijdens zijn derde reis: Romeinen en 1 en 2 Korintiërs. Tijdens zijn eerste gevangenschap: Efeziërs; Filippenzen; Kolossenzen; 1 Timoteüs, Filemon en vermoedelijk Hebreeën. Na zijn eerste gevangenschap de brief aan Titus, en tijdens zijn tweede gevangenschap 2 Timoteüs. Hoewel Paulus zich tijdens zijn 1^e gevangenschap al een oud man noemde, is hij niet oud geworden (Fm. :9). Waarschijnlijk stierf hij rond 65 na Chr. de martelaarsdood. Hij moet toen ca. 60 jaar zijn geweest. Aan het einde van een bewogen en aan God toegewijd leven schreef hij: 'Ik heb mijn loop ten einde gebracht. Ik heb het geloof behouden. Verder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid, die de Heer, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad' (2 Tim. 4:7-8).

Overeenkomsten en verschillen tussen Jakob en Paulus

Jakob	Paulus
In het leven van Jakob zien we de wegen van God met ons mensen.	In het leven van Paulus zien we Gods raadsbesluit met ons mensen.
Het levensverhaal van Jakob kunnen we lezen in Gen. 25:19 tot 50:26; Hos. 12:3-6, 13; Mal. 1:2-3; Rom. 9:6-13; Hebr. 11:20-21).	Het levensverhaal van Paulus kunnen we lezen in Hand. 8:1-3; 9:1-31; 11:19-30; 12:24 tot 28:31; Gal. 1:11 tot 2:15; Fil. 3:4-8; 2 Kor. 11:21 tot 12:10).
Jakob maakte deel uit van de generatie die in het beloofde land kwam wonen.	Paulus maakte deel uit van de generatie die, vanwege de verwerping van de Messias ca. 1900 jaar later, uit het land werd weggevoerd.
Toen hij nog in de moederschoot was, had God al gezegd: de oudste zal de jongste dienen (Gen. 25:23; Rom. 9:12).	Vanaf de moederschoot afgezonderd door God om Zijn Zoon in hem te openbaren (Gal. 1:15).
Naar het verkiezend voornemen van God zou de oudste de jongste dienen (Rom. 9:11).	Een uitverkoren werktuig om Zijn Naam te brengen voor heidenen, koningen en aan Israël (Hand. 9:15).
Kleinzoon van Abraham (Luc. 3:34).	Uit het geslacht Benjamin, de achterkleinzoon van Abraham (Fil. 3:5).
Geboren in het beloofde land Kanaän (Gen. 25:11).	Geboren in de verstrooiing, in Tarsus (Hand. 9:11).
Jakob was de tweede zoon. Hij wilde de eerste plaats innemen in het gezin waarin hij was geboren (Gen. 25:31).	Paulus nam de eerste plaats onder zondaars in. Noemt zich de geringste van de apostelen en van de heiligen (vgl. 1 Tim. 1:5; 1 Kor. 15:9; Ef. 3:8).
Had één broer, Esau.	Had een neef, de zoon van zijn zuster (Hand. 23:16).
Werkte in het familiebedrijf van vader Isaak, de herdersvorst. Hij had een goede relatie met zijn moeder, die duidelijk een voorliefde voor hem had. Zijn vader hield meer van zijn broer Esau (Gen. 25:28).	Werd geboren in Tarsus. In die stad en in Jeruzalem werd hij opgevoed. Naast zijn theologiestudie leerde hij een praktisch vak, tenten maken. Zijn studie voltooide hij als jongeman aan de voeten van Gamaliël in Jeruzalem. Hij werd een groot schriftgeleerde (Hand. 22:1-3; 18:3).
Totdat hij als jongeman met list de zegen van het eerstgeboorterecht van zijn broer had gestolen, was hij een huiselijk en oprecht man. Later is zijn leven meer gekenmerkt door bedrog (Gen. 25:30-34; Gen. 27).	Naar de gerechtigheid van de wet leefde hij als farizeeër onberispelijk (Fil. 3:6).
Jakob ging op een listige (valse) manier om met zijn broer (Gen. 25:30-34; 27; 33).	Paulus ondervond veel tegenstand van valse broeders; was door hen ook in gevaar (Kor. 11:26; Gal. 2:4).
Jakob heeft zijn blinde vader bedrogen en daardoor van zijn broer de eerstgeboorte-zegen gestolen (Gen. 27:28:5).	Paulus (toen nog Saulus) was betrokken bij de steniging van Stefanus. Hij arresteerde discipelen, blies dreiging en moord en vervolgde als geen ander de gemeente van God (Hand. 7:58-8:4; 9:1-2; 1 Kor. 15:9).
Voordat Isaak zijn zoon Jakob zegende, betastte hij hem. Handoplegging tijdens dit zegenen wordt niet vermeld (Gen. 27:21-30). Door handoplegging maak je jezelf één met de persoon die je de handen oplegt.	Ananias erkende Paulus als zijn broeder en legde hem de handen op, opdat hij weer zou zien en de Heilige Geest zou ontvangen (Hand. 9:17-18). Door wat Ananias zei, geloofde Paulus en ontving hij de Heilige Geest.
Eten speelt een belangrijke rol in zijn leven. Voor een schaal linzenmoes kocht hij het eerstgeboorterecht van zijn hongerige broer. Voordat hij de eerstgeboorte-zegen van zijn vader ontving, gaf hij hem een smakelijk gebraden bokje te eten en wijn te drinken. Dit duidt op vleselijk en niet op geestelijk handelen (Gen. 27:1-36).	Paulus waarschuwde voor mensen, wier god de buik is (Fil. 3:19). Om de wil van de Heer te begrijpen moet je niet dronken van wijn zijn, maar vervuld met de Geest (Ef. 5:18).

Jakob	Paulus
Nam afscheid van zijn moeder Rebekka in de veronderstelling haar weer te zien (Gen. 27:45).	Nam afscheid van de oudsten van Efeze in de wetenschap hen niet meer te zullen zien (Hand. 20:38).
Jakob verliet het ouderlijk huis als vluchteling (Gen. 27:43).	Paulus verliet het ouderlijk huis om te gaan studeren (Hand. 22:3).
Op 77-jarige leeftijd moest hij vluchten voor zijn leven omdat hij zijn broer had bedrogen. Hij besloot naar Paddan-Aram te gaan en daar een vrouw te zoeken (Gen. 27:43; Hos. 12:13). Twintig jaar later vluchtte hij weg van zijn schoonvader Laban (Gen. 31:20-21).	Paulus ging vrijwillig drie jaar naar de woestijn van Arabië, om alleen met God te zijn. Vanwege zijn evangelieprediking moest hij vluchten voor zijn leven uit Damascus, Jeruzalem en Tessalonika (Hand. 9:24, 30; 17:10).
Jakob is oud getrouwd met verschillende vrouwen: op 84-jarige leeftijd met Lea en Rachel en op ca. 87-jarige leeftijd met Bilha en Zilpa (Gen. 29:21-30; 30:4, 9).	Paulus is ongetrouwd gebleven (1 Kor. 7:38-39).
Hij had een groot nageslacht. In totaal is hij met 75 nakomelingen naar Egypte vertrokken (Gen. 46; Hand. 7:15).	Paulus had als geestelijke zonen (of kinderen): Onesimus (Fm. :10); Timoteüs (1 Tim. 1:2, 18; 2 Tim. 1:2); Titus (Tit. 1:4), en vele andere geestelijke kinderen (Gal. 4:18-19).
Zijn nageslacht zou in aantal als het stof der aarde zijn (Gen. 28:14)	Tijdens zijn leven zijn vele (tien)duizenden tot bekering gekomen en vervolgens velen door het lezen van zijn op schrift gestelde prediking in de Bijbel (Hand. 21:20).
Als herdersvorst had hij een grote kudde en zorgde er heel goed voor (Gen. 30:43; 47:1-11).	Als apostel voor de volken (Gal. 2:9) spreekt Paulus over de grote Herder van de schapen (Hebr. 13:20). In zijn afscheidsboodschap aan de oudsten te Efeze vergelijkt hij de Gemeente met een kudde, waarover zij als opziemers moesten waken (Hand. 20:28-30).
Jakobs eerste ontmoeting met God vond plaats in Bethel, op zijn reis naar Paddan-Aram (Gen. 28:10-22).	Paulus' eerste ontmoeting met God (zie hieronder) was op zijn reis naar Damascus (Hand. 9:3-8).
De zon ging daar voor Jakob ook figuurlijk gesproken onder en kwam daar na 20 jaar weer op (Gen. 28:11; 32:31).	Hij zag daar een licht, sterker dan de glans van de zon. Hij zat vervolgens drie dagen in het donker, doordat hij verblind was (Hand. 26:13).
Daar ontmoette hij de HERE, Jahweh, die tot hem sprak in een droom (Gen. 28:10-19).	Daar ontmoette Paulus de verheerlijkte Heer Jezus, die vanuit de hemel tot hem sprak (Hand. 9:3-8).

Jakob	Paulus
De HERE sprak tot hem over een zevenvoudige zegen: 1) Dit land geef ik aan u en aan uw nageslacht. 2) Uw nageslacht zal zijn als het stof der aarde. 3) U zult uitbreiden naar de vier windstreken. 4) In uw nageslacht zullen alle geslachten op de aardbodem gezegend zijn. 5) Ik ben met u. 6) Ik zal u overal behoeden. 7) Ik zal u weer brengen in dit land (Gen. 28:13-15).	De Heer Jezus zei tegen Paulus: 1) Sta op (...). 2) Ik ben u verschenen om u aan te wijzen als dienaar en getuige. 3) En zal aan u verschijnen. 4) Om de ogen van de heidenen te openen, vanuit de duisternis tot het licht. 5) Van de macht van de satan tot God. 6) Opdat zij vergeving van zonden zouden ontvangen. 7) En een erfdeel onder de geheiligden (Hand. 26:16-18). Paulus kreeg van de Heer Jezus de opdracht verder te reizen naar Damascus, om daar meer over Gods plan met zijn leven te horen (Hand. 9:6). In Damascus kreeg Ananias de opdracht van God om namens Hem tegen Paulus te zeggen: 1) God heeft u voorbestemd om Zijn wil te kennen. 2) De Rechtvaardige te zien. 3) Een stem uit Zijn mond te horen. 4) Getuige te zijn voor alle mensen, van wat u gezien en gehoord hebt (Hand. 22:14-15).
De reactie op het eerste spreken van God tot Jakob was: 'Als U doet wat U hebt beloofd en ik die weg ga, dan zal ik geven' ... (4x 'ik') (Gen. 28:20-22).	De reactie op de het eerste spreken van God (de Heer Jezus) tot Paulus was: 'Wie bent U, Heer?' En: 'Heer, wat moet ik doen?' (Hand. 9:5; 22:8-10).
God had Jakob beloofd dat hij veilig zou terugkeren (Gen. 28:17). Jakob handelde echter niet in geloof met deze wetenschap.	God had Paulus bekendgemaakt dat hij uit de gevangenis zou worden vrijgelaten. Hij handelde in geloof door instructies te geven aan de lezers van zijn brieven (Fil. 2:24; Filemon:22).
De reactie van Jakob op wat God hem had voorzegt was: 'Ik beloof U, als U mij zult beschermen, brood om te eten en kleren om aan te trekken geeft enz., dat ik U zeker stipt het tiende deel zal geven' (Gen. 28:20-22).	Naar het voorbeeld van Paulus gaven de Macedoniërs eerst zichzelf en daarna hun bezit aan de Heer en aan de heiligen. Niet voor tien procent, maar in volkomen toewijding en liefde (2 Kor. 8:1-10).
De zegeningen aan Jakob beloofd, hadden betrekking op de toekomst op aarde (Gen. 28:13-15; Hebr. 11:20).	De zegeningen aan Paulus beloofd, hadden betrekking op de hemel en de eeuwigheid (Ef. 1:3).
Jakob deed er alles aan om de zegen die God had beloofd in bezit te krijgen, zelfs ten koste van anderen. Hij bedroog Esau, Isaak en Laban (Gen. 25:29-34; 27:35-36; 30:37 tot 31:12, 26).	Paulus streefde naar het doel mensen voor Christus te winnen. Hieraan was de prijs van de hemelse roeping verbonden, met de zegen die God had beloofd. Hij cijferde zichzelf volkomen weg (1 Tess. 2:19; Fil. 1:1-20; 2:17, 18; 3:14).
Aan Jakob was het land beloofd, hij was 'aardsgezind' (Gen. 28:13-15).	Aan Paulus waren hemelse zegeningen beloofd, en als burger van een rijk in de hemel leefde hij als hemelburger op aarde (Fil. 3:20).
Jakob zag in zijn droom een ladder waarvan de top tot in de hemel reikte, en hierop engelen van God opstijgen en neerdalen. Bovenaan de ladder zag hij de HERE staan (Gen. 28:12-13).	Paulus werd opgetrokken tot in de derde hemel, dat is het paradijs, en heeft daar onuitsprekelijke woorden gehoord (2 Kor. 12:4).

Jakob	Paulus
God sprak niet alleen rechtstreeks tot Jakob, maar ook door middel van dromen en engelen (Gen. 28:13; 31:11; 32:1-2; 32:30; 35:1; 35:9; 46:1-2).	God sprak tot Paulus door de Heer Jezus, maar ook door mensen, engelen en dromen/gezichten (Hand. 9:3-7; 9:17; 13:2; 16:9; 18:9; 21:11; 23:9; 23:11; 27:23; 2 Kor. 12:4; 1 Kor. 11:23; Gal. 1:12; Ef. 3:2-8).
Het keerpunt in het leven van Jakob was zijn ontmoeting met God te Bethel. Dit wordt tweemaal vermeld (Gen. 28; Hos. 12:3-6, 13).	Het keerpunt in het leven van Paulus was zijn ontmoeting met God (de Heer Jezus) op de weg naar Damascus. Dit wordt wel driemaal vermeld (Hand. 9; 22; 26).
Jakob werkte om een vrouw als bruid te verwerven (Gen. 29:16-30; Hos. 12:13).	Paulus wilde met zijn prediking een bruid voor Christus verwerven (Ef. 5:22-33).
Jakob en zijn zonen hebben Dina niet beschermd, zodat zij niet als reine maagd aan een man kon worden gegeven (Gen. 34).	En hij wilde de Gemeente zodoende als een reine maagd aan Christus voorstellen (2 Kor. 11:1-6).
Jakob had Rachel lief, maar hij hield niet van Lea (Gen. 29:30).	Hij kent veel gelovigen bij hun naam en noemt hen 'geliefden' (Rom. 16:5-13; Fil. 4:1; 1 Tess. 1:4; 2:7-8; 2 Tim. 1:1; Fil. 1:1).
Jakob werd gedreven door hebzucht: veel vrouwen, veel kinderen, veel vee (Gen. 30).	Paulus was tevreden met wat God hem gaf (Hebr. 13:5-6).
Hij begeerde de zegen die zijn broer toekwam (Gen. 27:6-10).	Hij heeft niemands zilver of goud begeerd (Hand. 20:33).
Hij gebruikte occulte middelen om zijn bezit te vermeerderen: stokken, al dan niet geschild, legde hij in de voertroggen en drinkbakken van het vee (Gen. 30:37-43).	Paulus maakte bij de verkondiging van het evangelie geen gebruik van de slavin met een waarzeggende geest (Hand. 16:16-18).
Jakob was een harde werker. Hij werkte tweemaal zeven jaar om zich een vrouw en zes jaar om een kudde te verwerven (Gen. 29:20, 25, 27, 30; 30:25, 30, 31).	Hij heeft dag en nacht gewerkt om in het onderhoud van zichzelf en anderen te voorzien, zowel in materieel als in geestelijk opzicht (2 Tess. 2:9; 3:10).
Jakob werkte zes jaar voor loon bij Laban. En hij verwierf een grote kudde dieren (Gen. 30:27-33; 31:6-8).	Een prediker heeft recht op loon als hij het evangelie verkondigt. Van dat recht heeft Paulus geen gebruik gemaakt. Hij predikte het evangelie om niet (1 Kor. 9:3-14). Maar voor al het werk dat standhoudt, zal een gelovige loon ontvangen (1 Kor. 3:14).
Hij trachtte zijn doel te bereiken door middel van bedrog, manipulatie en omkoping (Gen. 25:31; 27:11-24; 30:37-43; 32:13).	U bent getuigen, en God, hoe vroom, rechtvaardig en onberispelijk wij ons bij u, die gelooft, hebben gedragen (1 Tess. 2:10).
Om Jakob met zijn kleine leger te bemoedigen met het oog op het sterke leger van Esau dat hem tegemoet kwam, toonde God hem een leger van Zijn engelen (Gen. 32:1-2).	Op weg naar Rome, in een vreselijke storm en enkele uren voor de schipbreuk, zond God een engel naar Paulus om hem bij te staan (Hand. 27:23-25).
Hij heeft gestreden en geworsteld met een Man (Gen. 32:25).	Niet worstelen en strijden tegen bloed en vlees, maar tegen de machten en wereldbeheersers van deze duisternis, de machten in de hemelse gewesten (Ef. 6:12-13; 2 Kor. 10:3-5; 1 Kor. 15:32).
Hij won de strijd door tot het einde te volharden. Hij bleef geloven dat hij de overwinning zou behalen, maar streed om erkenning en het bezit van de zegen (Gen. 32:26-29).	Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht en het geloof behouden, voorts ligt voor mij gereed de krans der gerechtigheid (2 Tim. 4:7-8). In Hem zijn wij meer dan overwinnaars (Rom. 8:37).

Jakob	Paulus
Beide mannen kregen een 'doorn' in het vlees. Jakob had met God gestreden en Hem gezien, en hij kreeg voor zijn verdere leven een handicap. De Man waarmee hij worstelde, raakte zijn heup aan. Vanaf dat moment ging hij mank en kreupel door het leven (Gen. 32:28-32).	Paulus heeft onuitsprekelijke woorden gehoord en buitengewone openbaringen gehad. Opdat hij zich hierover niet zou verheffen, liet God toe dat een engel van de satan hem met vuisten sloeg. Getroffen door een ernstige handicap, waarschijnlijk een oogziekte, moest hij daarmee verder leven (2 Kor. 12:7-8; Gal. 4:13-15; 6:11).
Hij ontving na zijn ontmoeting met God (zijn bekering) een nieuwe naam. Jakob (= <i>hielenlichter</i>) heette voortaan Israël (= <i>vorst van God</i>) (Gen. 25:26; 32:28; 35:10; Hos. 12:4).	Paulus heette eerst Saulus (= <i>de gevraagde</i>) (van Hand. 7:58 tot 13:9). Hij werd, na zijn uitzending vanuit Antochië, Paulus genoemd (= <i>de kleine</i>) (Hand. 13:9).
Hij had geen rein geweten. Vluchtte bij Laban weg, bang dat deze hem niet zou laten gaan met zijn rijke bezit (Gen. 31:21). Hij stuurde voor zijn ontmoeting met Esau een groot geschenk vooruit, om hem gunstig te stemmen (Gen. 32:20,-21).	Hij diende God met een rein geweten. Hij oefende zich altijd om een onergerlijk geweten te hebben (2 Tim. 1:3; Hand. 24:16).
Toen Jakob zijn broer Esau ontmoette, zei hij: 'God is mij genadig geweest en ik heb alles' (Gen. 33:11).	Paulus schreef: In Christus zijn wij gezegend met alle geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten (...), naar de rijkdom van Zijn genade die Hij ons overvloedig heeft bewezen (Ef. 1:3, 8). Hij zei ook dat Gods genade genoeg was (2 Kor. 12:9). (...) als mensen die niets hebben en toch alles bezitten (2 Kor. 6:10).
Jakob zei tegen zijn zonen na hun moord op de inwoners van Sichem: 'Jullie hebben mij in een kwade reuk gebracht bij de inwoners van het land' (Gen. 34:30).	Paulus schreef: Wij zijn voor God een aangename geur van Christus onder hen die behouden worden, een levensgeur die leidt tot het leven. Maar onder hen die verloren gaan een doodsgeur, die leidt tot de dood (vgl. 2 Kor. 2:14-16).
Voordat Jakob de tweede keer in Bethel arriveerde, gaf hij opdracht aan zijn huis en allen die bij hem waren: 'Reinig u, en doe de vreemde goden uit uw midden weg' (Gen. 35:1-5).	Paulus schreef: Houdt niet vast aan het onreine, want welke gemeenschappelijke grondslag heeft de tempel van God met de afgoden? Zie 2 Kor. 6:15-17. Door de prediking van Paulus kwamen velen tot geloof, zij beleden hun schuld en degenen die toverkunsten hadden bedreven, verbrandden hun boeken (Hand. 19:18-20).
Bethel (= <i>huis van God</i>). Voor en na zijn reis naar Paddan-Aram verscheen God hier aan Jakob. Dit huis werd een belangrijke plaats in de groei van zijn geloofsleven. Hij beled: 'De HERE is werkelijk op deze plaats. Het is een poort naar de hemel' (Gen. 28:10-22; 35:6-12).	De Gemeente is het huis van God, een pijler en fundament van de waarheid (1 Tim. 3:14-16). Met elkaar vormen de gelovigen een tempel. Deze groeit op tot een woonplaats van God in de Geest (1 Kor. 3:16-17; Ef. 2:19-22).
God beloofde Jakob dat hij de zegen die aan Abraham en Isaak was toegezegd, als hun erfgenaam zou ontvangen (Gen. 35:11-12).	Aan ons, gelovigen uit de heidenen, heeft God door middel van Paulus toegezegd dat wij mede-erfgenamen van Christus zijn (Rom. 8:17; Gal. 4:6-7; Ef. 1:10, 18; 3:6).
In Bethel sprak God tot hem en zegende hem (Gen. 35:6-12).	Als gelovigen samenkomen – met name op de eerste dag van de week –, wil God tot hen spreken, hen bemoedigen en zegenen (Hand. 20:7-12).
Daar bouwde hij een altaar en bracht daarop offeranden aan God (Gen. 35:3, 7)	Wij hebben een altaar, waar wij geestelijke offers aan God brengen (Hebr. 13:10, 15). Als gelovigen houden we een (geestelijke) maaltijd, het avondmaal, aan een geestelijk altaar, de tafel van de Heer (1 Kor. 10:14-22; 11:20-28).

Jakob	Paulus
Daar richtte hij een stenen zuil op en goot er olie over (Gen. 35:14-15).	Zalfolie is een beeld van de geur die je (geestelijk) verspreidt, wanneer je God aanbidt en Hem lofoffers brengt (Hebr. 13:15; Joh. 12:3).
Jakob heeft daar ook een plengoffer van wijn gebracht (Gen. 35:14).	De Heer Jezus heeft Zich tijdens Zijn leven aan God toegewijd, en daarna heeft Hij Zijn leven uitgestort in de dood. Hierin volgde Paulus Hem met vreugde na (Hebr. 5:7; 9:27-28; Fil. 2:17, 2 Tim. 4:6).
God had Jakob opdracht gegeven om terug te keren naar Bethel (= <i>huis van God</i>) en daar te <i>blijven</i> (Gen. 35:1).	Paulus riep ertoe op bij de Heer te blijven, bij de genade van God te blijven, en bij het geloof te blijven (Hand. 11:23; 13:43; 14:22).
Toen zijn geliefde Rachel was gestorven, plaatste Jakob op haar graf een steen als gedenkteken (Gen. 35:19-20).	Het avondmaal is een gedachtenismaaltijd, een geestelijk gedenkteken om onze geliefde Heer en Heiland te gedenken, die voor ons stierf aan het kruis. Maar die de dood heeft overwonnen. Hij stond op uit de dood en kwam weer naar buiten (1 Kor. 11:24-26).
Hij zag uit naar de stad (het gebouw), waarvan God de Bouwmeester is (Hebr. 11:10, 16; 13:14).	Hij wist een gebouw van God te hebben in de hemel, een eeuwig huis (2 Kor. 5:1).
Jakob woonde in een tent als vreemdeling en bijwoner (Hebr. 11:9, 13).	Paulus was van beroep tentenmaker (Hand. 18:3), en hij noemde het lichaam een aardse tent. Hij was een vreemdeling en bijwoner (2 Kor. 5:1; Ef. 2:19).
Na zijn terugkeer in Bethel begon een nieuwe fase in het leven van Jakob, waarin God zijn geloof ging beproeven. Jakob die gezegd had: 'Ik heb alles!' raakte achter elkaar veel kwijt. Zijn banden met het verleden: Debora, de voedster van Rebekka, en Isaak stierven (Gen. 35:8; 28, 29). Zijn 'heden' stierf ook: Rachel (Gen. 35:16-20). En ook zijn toekomst verdween: 'Ik word beroofd van kinderen': Jozef (Gen. 37:23-35); Simeon (Gen. 42:24, 36); Benjamin (Gen. 43:15). Jakob bleef voor zijn gevoel helemaal alleen achter en weigerde zich te laten troosten. Hij was het zicht op God, de Almachtige, helemaal kwijt (Gen. 37:35).	Toen Paulus aan het einde van zijn leven was gekomen, zat hij als oude man in een kille gevangenis in afwachting van zijn executie. Hij schreef echter: 'Ik getuig voor God, die levenden en doden zal oordelen'. Hij zag uit naar de toekomst en bemoedigde anderen om te volharden. 'Allen hebben mij verlaten', schreef hij, 'maar de Heer heeft mij bijgestaan'. Hij vertrouwde dat Hij hem zou bewaren voor elke boze opzet en behouden in Zijn hemels Koninkrijk zou brengen (2 Tim. 4).
In het gezin van Jakob gebeurden onreine dingen vooral op seksueel gebied. Hij zweeg hierover! Lea kocht met de liefdesappelen die haar zoon Ruben gevonden had, voor één nacht de liefde van Jakob. Dina, zijn enige dochter, werd verkracht. Simeon en Levi doodden lafhartig alle inwoners van Sichem na hun besnijdenis. Ruben had gemeenschap met Bilha, de bijvrouw van zijn vader. Onan toonde geen liefde. Juda verwekte een tweeling bij zijn schoondochter Tamar. Jozef echter was en bleef rein (Gen. 30:14-20; 34:2; 34:22-29; 35:22; 38:9; 38:12-30; 39:11-15).	Paulus leerde: Laat het huwelijk bij allen in ere zijn en het bed onbevlekt (Hebr. 13:4). Een uitvoerige verhandeling – met geboden en aanbevelingen over het huwelijk en waarschuwingen voor hoererij – vinden we in 1 Kor. 7. Hij wees op een juiste relatie tussen man en vrouw (Ef. 5:22-33; Kol. 3:18-19). God heeft ons geroepen in heiliging en niet in onreinheid, dus blijf af van de vrouw van je broeder (1 Tess. 4:2-8).
Jozef bracht kwaad gerucht over aan zijn vader; dat ging over zijn broers (Gen. 37:2). Vader Jakob had een heel goede relatie met Jozef, en sprak met hem over het gedrag van zijn zonen. Daardoor kwam er nog meer verwijdering tussen Jozef en zijn broers (Gen. 37:2-4).	Paulus hoorde van het huisgezin van Chloë, dat er in de gemeente van Korinte geen eenstemmigheid was. In zijn brief vermaant Paulus hen om vast aaneengesloten te zijn (1 Kor. 1:10-13). Hij sprak alle gelovigen, die hij door het evangelie had verwekt, als een vader aan (1 Kor. 4:14-17; 1 Tess. 2:7, 11; Gal 4:19).
Jakob stuurde Jozef naar zijn broers om onderzoek te doen en naar hun welstand te vragen (Gen. 37:14).	Paulus stuurde Timoteüs en Epafroditus naar Filippi, om zodoende te vernemen hoe het met hen ging (Fil. 2:19).

Jakob	Paulus
Toen er honger kwam in Kanaän, verliet hij het land om in Egypte te overleven (Gen. 42:1; 45:11, 19 tot 46:7).	Paulus was ingewijd, zowel in het hebben van armoede en honger als in overvloed. Hij had geleerd genoeg te nemen met de omstandigheden waarin hij verkeerde (Fil. 4:12).
Jakob nam zijn familie en zijn vee mee naar Egypte, maar moest zijn huisraad achterlaten (Gen. 45:17-20).	We hebben niets in de wereld gebracht en kunnen er ook niets uit meenemen (1 Tim. 6:6-9).
In Egypte werd Jakob aan de farao voorgesteld (in die tijd de grootste heerser op aarde), en hij vertelde over zijn leven dat achter hem lag (Gen. 47:7-9).	Paulus werd als gevangene voor de keizer in Rome geleid (in die tijd de grootste machthebber op aarde), en hij getuigde van zijn hoop op de toekomst, het leven na de dood! (Hand. 23:11; 25:8, 11, 12, 21; 26:32; 27:24; 28:19; Fil. 1:13).
Jakob ging naar Egypte (de wereld), omdat daar brood te koop was (Gen. 41:57; 46:1-8; 47:4).	Paulus trok naar Europa (de wereld in), om hen die honger hadden te voeden met Gods Woord (Hand. 16:9-15).
De nakomelingen van Abraham, Isaak en Jakob zouden in aantal zijn als sterren aan de hemel en als het zand aan de oever van de zee (Gen 15:5; 22:17; 26:4; 32:12; Hebr. 11:12).	De gelovigen in Filippi, die door de dienst van Paulus tot geloof waren gekomen, lieten hun licht schijnen als lichtende sterren in de wereld (Fil. 1:15-16).
Jakob heeft veel geleden door zijn eigen ongerechtigheid, door eigenmachtig handelen en falen. Maar ook door verdriet, eenzaamheid, ballingschap (Gen. 37:34-36; 47:9).	Paulus heeft door het leven als dienaar van Christus als geen ander geleden. In moeite, in gevangenschappen, in slagen, in doodsgevaar, vijfmaal de veertig min één slagen ontvangen, driemaal geselsd, eenmaal gestenigd, driemaal schipbreuk geleden, in gevaar voor rovers en onder valse broeders. Tal van dagen was hij zonder slaap en eten, enz. (2 Kor. 11:23-28).
Jakob hield de schijn op een oprecht man te zijn, maar hij wilde wel graag het eerstgeboorterecht kopen. Hij leefde de eerste 100 jaar zeker niet als een rechtvaardige (Gen. 25:27; 31-33).	Paulus leert ons in zijn brief aan de gelovigen te Rome: 1) Niemand is rechtvaardig. Allen hebben gezondigd en worden om niet gerechtvaardigd door de verlossing die in Christus Jezus is, door het geloof in Zijn bloed (hoofdthema van Rom. 1 tot 8). 2) Gods rechtvaardige wegen met Israël (Rom. 9 tot 11). 3) Hoe iemand die gerechtvaardigd is, nu dient te leven (Rom. 12 tot 16).
Als we het leven van Jakob bezien, ontmoeten we een man die behoorlijk ik-gericht was. Hoe krijg 'ik' de zegen. En 'ik' zal. Bijvoorbeeld 4x 'ik' in Genesis 28:20-22. 'Ik' zal treurend tot mijn zoon in het graf neerdalen (Gen. 37:35).	Paulus zocht niet zijn eigen belang, maar dat van de velen, opdat zij behouden zouden worden (1 Kor. 10:33). Hij wees erop dat men niet alleen op het eigen belang moest letten, maar ook op dat van anderen, naar het voorbeeld van de Heer Jezus (Fil. 2:3-8).
Jakob getuigde: 'De God van mijn vader is met mij geweest en heeft mij als Herder geleid' (Gen. 31:5, 42; 48:15-16).	Paulus getuigde: 'De Heer heeft mij terzijde gestaan en mij kracht gegeven' (2 Tim. 4:17). 'Ik vermag alle dingen door Hem die mij kracht geeft' (Fil. 4:13).
'God is mij genadig geweest en ik heb alles' (Gen. 33:5, 11).	Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid (2 Kor. 12:9). Zijn genade is aan mij niet vergeefs geweest. Niet ik, maar de genade van God die met mij is (1 Kor. 15:10-11).
Hij leefde voor zijn ontmoeting met Esau niet door het geloof als een echte volgeling van Abraham, en in het besef van genade; zie zijn levensverhaal. Zijn geloof werd pas zichtbaar op zijn sterfbed, toen hij zijn zonen zegende (Hebr. 11:21).	Vanaf zijn bekering werd Paulus een volgeling van Christus. De Heer Jezus werd in zijn leven openbaar en ook zijn geloof werd zichtbaar (1 Kor. 11:1; Gal. 1:16; 2 Tim. 4:16). Als we zijn levensverhaal lezen, ontdekken we dat hij als geen ander de Heer Jezus volgde.

Jakob	Paulus
Zowel Jakob als Paulus gebruikten in hun godsdienstig leven verkeerde methoden om hun doel te bereiken. Het leven van Jakob werd gekenmerkt door het volgende: in eigen kracht en zelfs op een zondige manier zijn doel bereiken.	Paulus trachtte voor zijn bekering, door middel van zijn godsdienstige leven en handelen, een eigen gerechtigheid op te bouwen. Als geen ander was hij doorkneed in de Schriften, maar toch blind voor Wie God werkelijk was! Hij begreep niet dat God in de Persoon van de Heer Jezus tot de mensen was gekomen om hen te redden van hun zonde(n). En dit was toch op vele plaatsen in het Oude Testament voorzgd.
Ondanks het gedrag van Jakob zegt God over hem: 'Toch heb ik Jakob liefgehad' (Mal. 1:2b).	Paulus schrijft in verwondering: 'De Zoon van God die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven' (Gal. 2:20b).
Toen Jakob Jozefs zonen zegende, was dit in de ogen van Jozef niet goed. Jakob legde hen kruiselings de handen op, zodat de jongste de zegen van de eerstgeborene ontving. Toen Jozef deze gekruiste armen en handen zag, zei hij: 'Zó niet, mijn vader' (Gen. 48:17-19).	In het leven van Paulus nam het kruis een grote plaats in. Hij begreep dat zijn oude mens met Christus was gekruisigd. In de dood van Christus had zijn oude bestaan een einde gevonden (Rom. 6:6). Hij wist: 'met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is) niet meer ik, maar Christus leeft in mij. En wat ik leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven'. Wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met de hartstochten en begeerten gekruisigd. Door Jezus Christus is de wereld voor mij gekruisigd (Gal. 2:20; 5:24; 6:14).
Jakob had de zegen van God ontvangen en mocht deze ook doorgeven, en zo werd hij voor velen tot een zegen. Want uit zijn nageslacht is het beloofde zaad van de vrouw, de Messias, voortgekomen (Gen. 28:14; 49:8-12; Luc. 3:34).	Paulus was door God uitverkoren om de zegen die Hij tevoren aan Abraham had bekendgemaakt door te geven aan de volken. In de Schriften was al te lezen, dat God de heidenen uit geloof zou rechtvaardigen. God heeft aan Abraham de goede boodschap verkondigd: 'In u zullen alle volken gezegend worden'. Zij die uit het geloof zijn, worden dus gezegend samen met de gelovige Abraham (Gal. 3:6-9).

Jakob	Paulus
Beiden, Jakob en Paulus, lieten een geestelijk testament na en voorzegen wat er in de nabije en de verre toekomst zou gaan gebeuren. Toen Jakob zijn stervensuur voelde naderen, ontbood hij Jozef met zijn zonen Manasse (= <i>God heeft al mijn moeite doen vergeten</i>) en Efraïm (= <i>God heeft mij vruchtbaar gemaakt in het land mijner ellende</i>). Door de oudste de eerste zegen te geven, keerde Jakob de volgorde van denken, door de naamgeving van Jozef, om. Jakob wilde hen en ons hiermee zijn heel belangrijke levensles leren: <i>Vruchtbaar door moeite!</i> (Gen. 48). Vervolgens werden de twaalf zonen van Jakob ontboden. Vanaf de oudste tot de jongste werden ze persoonlijk toegesproken en gezegend; zegenen is 'het goede uitspreken' over. Jakob refereerde aan hun daden in het verleden. Dat deze gevolgen hadden, bleek uit de profetische woorden betreffende hun nageslacht, het hele volk Israël tot in de verre toekomst. Hij sprak over de Messias, die eenmaal zou komen, en over de antichrist. Jakob onderbrak zijn zegenspreuken met de woorden: 'Op Uw heil wacht ik, o HERE' (Gen. 49:18).	Toen Paulus afscheid nam van de oudsten in Efeze, vertelde hij hun dat de Gemeente van binnenuit zou worden aangevallen, zowel in de nabije als in de verre toekomst (Hand. 20:25-32). Deze aanvallen hebben zowel betrekking op het eeuwige plan van God met de Gemeente (het hemelse volk van God), als op de tijdelijke wegen van God met Israël (het aardse volk van God), en het specifieke doel van hun bestaan. Gedurende zijn apostolische bediening had God aan Paulus de verborgenheid bekendgemaakt van: ▪ de verharding van Israël (Rom. 11; 25); ▪ het evangelie (Rom. 16:25; 1 Kor. 2:7; 4:1); ▪ de opstanding uit de dood en de opname van de gelovigen in de hemel (1 Kor. 15:51); ▪ Gods wil (Ef. 1:9); ▪ de gemeente van God (Ef. 3:3; Kol. 1:26-27; 4:3); ▪ het geloof (1 Tim. 3:9); ▪ de godsvrucht (1 Tim. 3:16); ▪ de ongerechtigheid (2 Tess. 2:7). De tweede Timoteüsbrief, zijn geestelijk testament aan Timoteüs, schreef hij in afwachting van zijn executie. In deze brief ziet Paulus terug op zijn leven en geeft aan zijn geestelijke zoon (en aan ons) aanwijzingen voor de toekomst, hoe te handelen wanneer er zware tijden zouden aanbreken. Evenals Jakob eindigde hij met een heerlijk uitzicht op het leven na de dood: 'de Heer zal mij beveiligen tegen elke boze opzet en behouden in Zijn hemels Koninkrijk brengen. Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid! Amen' (2 Tim. 4:18).
Het leven van Jakob eindigde op zijn sterfbed, terwijl hij God aanbad, leunend op zijn staf. Hij had na een lang leven geleerd te vertrouwen op God, die zijn stok en staf werd. God was met het leven en het bestaan van Jakob tot Zijn doel gekomen (Hebr. 11:21).	Het leven van Paulus na zijn bekering was één en al aanbedding en verwondering (Rom. 8:31-39; 11:33-36; 16:27; Ef. 1:3; 3:14-21). Vanaf zijn bekering deed hij vooral één ding: hij vergat wat achter hem lag, en strekte zich uit naar wat voor hem lag. Hij jaagde naar het doel, de prijs van de roeping Gods, die van boven is, in Jezus Christus (Fil. 3:12-16). Van een vervolger van de Gemeente was hij een volgeling van Christus geworden (Hand. 9:4; 1 Kor. 11:1). God was met het leven en het bestaan van Paulus tot Zijn doel gekomen.

